

Erosion af Sermermiut-bopladsen

Bilag 3 – Erosion af den sydlige kystskrænt (B)

David Barry, Kalundborg Arkæologiforening

Modificeret fra Ole Bennike et al. 2004, "Ilulissat Isfjord", modificeret fra Tinna Møbjerg, 1983.

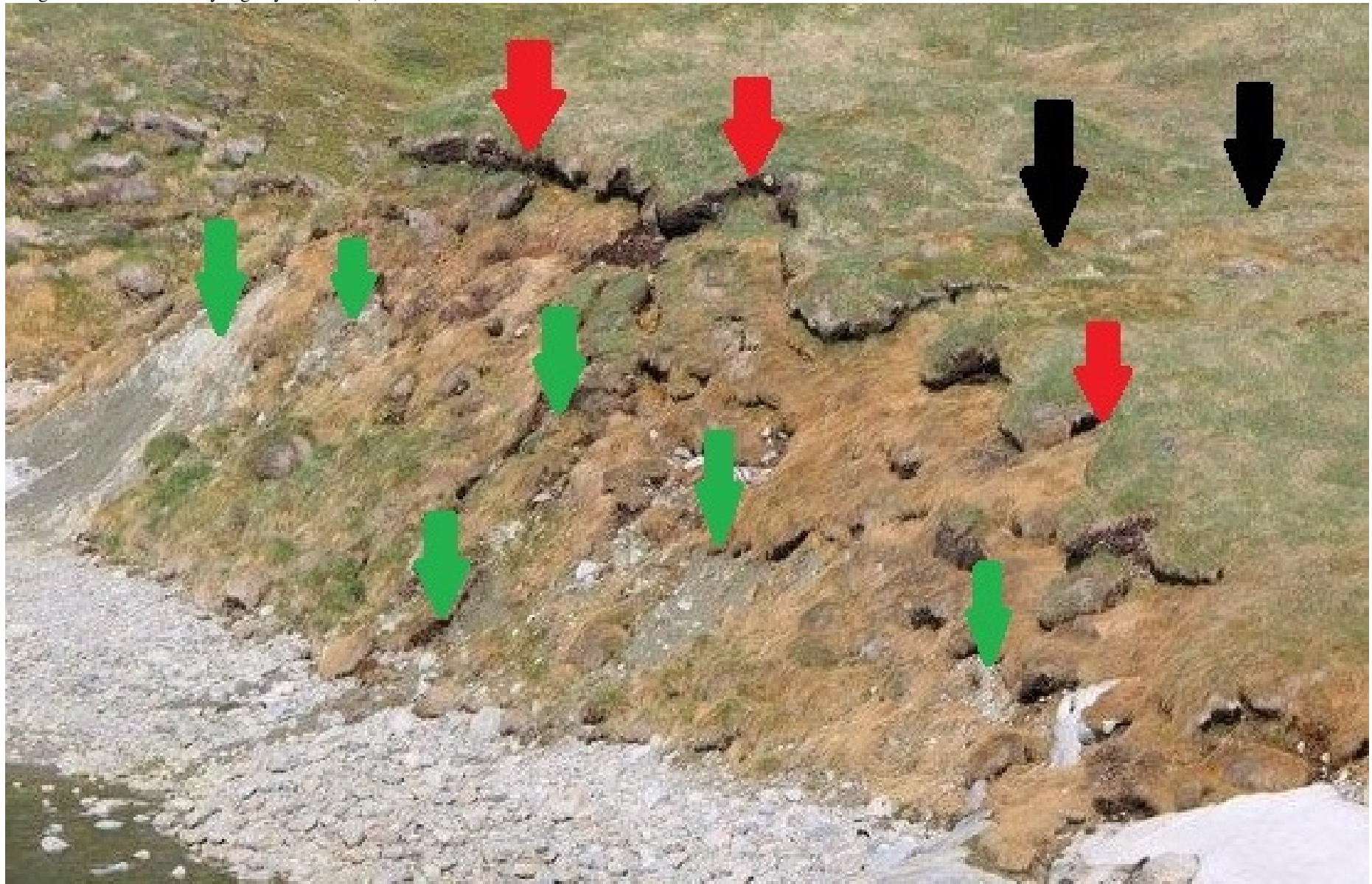

Fig. 3-1. Kystskrænt B. Erosion af kanten ses tydeligt (røde pile). Erosion af sedimentet fra under tørvelaget af ovenfra kommende ferskvand er også tydelig (grønne pile), og vandet kan ses løbe ud i havet (nederste grønne pil). Meldgaards tværgrøft kan lige anes (sorte pile). Billedet er taget 10 dage efter besigtigelsen, og det meste af sneen er smeltet bort.

Fig. 3-2. Kystskrænt B set nordfra. Erosionen af bopladsens kant ses tydeligt. Eftersom græstørv findes næsten helt ned til stranden, er det tydeligt at skrænten sjældent er udsat for bølger, tsunamier eller højt tidevand, og at erosion af skrænten og derved kanten af bopladsen der skyldes havet, er minimal.

Fig. 3-3. Nordligste del af kystskrænt B ud mod kløften der gennemskærer bopladsen.

Fig. 3-4. Midterste del af kystskrænt B. 4 m nord for Meldgaards tværgrøft (sort pil) er der 15 m skrænt. Eftersom tørven er brækket i stykker med afstand imellem, kan man antage at tørven på skrænten repræsenterer 10-12 m af kanten, der er blevet undermineret ved erosion af det underliggende sediment af ovenfra kommende ferskvand.

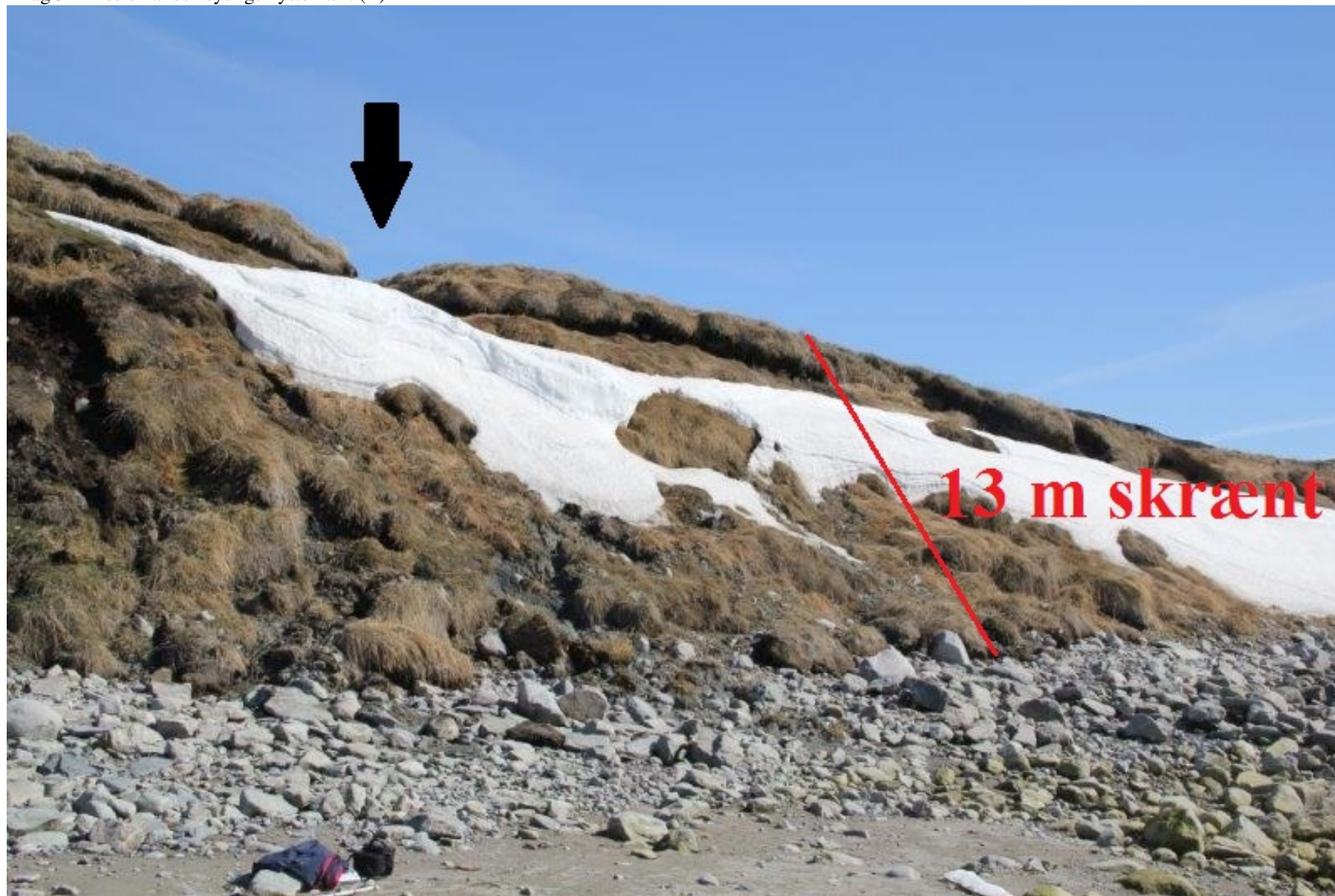

Fig. 3-5. Sydligste del af kystskrænt B. 4 m syd for Meldgaards tværgrøft (sort pil) er der 13 m skrænt. Eftersom tørven er brækket i stykker med afstand imellem, kan man antage at tørven på skrænten repræsenterer 9-11 m af kanten, der er blevet undermineret ved erosion af det underliggende sediment af ovenfra kommende ferskvand.

Fig. 3-6. Her ses tydeligt erosion af skrænten nord for Meldgaards tværgrøft (sort pil). I kanten ses der tegn på erosion af en køkkenmødding (grøn pil) og en hustomt (rød pil), formentlig hustomten markeret ved kanten på kortet over bopladsen. Der lå en del sne på skråningen der vanskeliggjorde besigtigelsen. Ifølge Therkel Mathiassen blev Meldgaards tværgrøft forlænget til en længde af 19 m fra brinken i 1955. Nu er den 14-16 m lang, hvilket kunne indikere at 3-5 m af bopladsens kant er eroderet væk siden da. Det understreges dog at dette kun er forfatterens antagelse, og at der må meget mere præcise studier til før omfanget af erosionen kan fastlægges.

Fig. 3-7. Her ses tydelig erosion af skrænten syd for Meldgaards tværgrøft (sort pil). I kanten ses der tegn på erosion af en køkkenmødding. Der lå en del sne på skråningen der vanskeliggjorde besigtigelsen.

Fig. 3-8. Nord for Meldgaards tværgrøft løber der meget vand ned ad kystskrænten som udvasker sedimentet fra under tørvelaget, der som resultat brækker i mange stykker. Arkæologisk materiale udvaskes tydeligvis fra siderne af de mange tørvestykker og ender nede på stranden. Det var her forfatteren fandt harpunspidsen (Thule type 2; fig. 6-9/10).

Fig. 3-9. Erosion af kystskrænt B af ovenfra kommende ferskvand.

Fig. 3-10. do.

Fig. 3-11. Udvasket sediment og knogler ved foden af kystskrænten.